

Bodil Nielsen

Ny Særudgivelse som tilbud:

10 unikke værker

— signeret og dateret

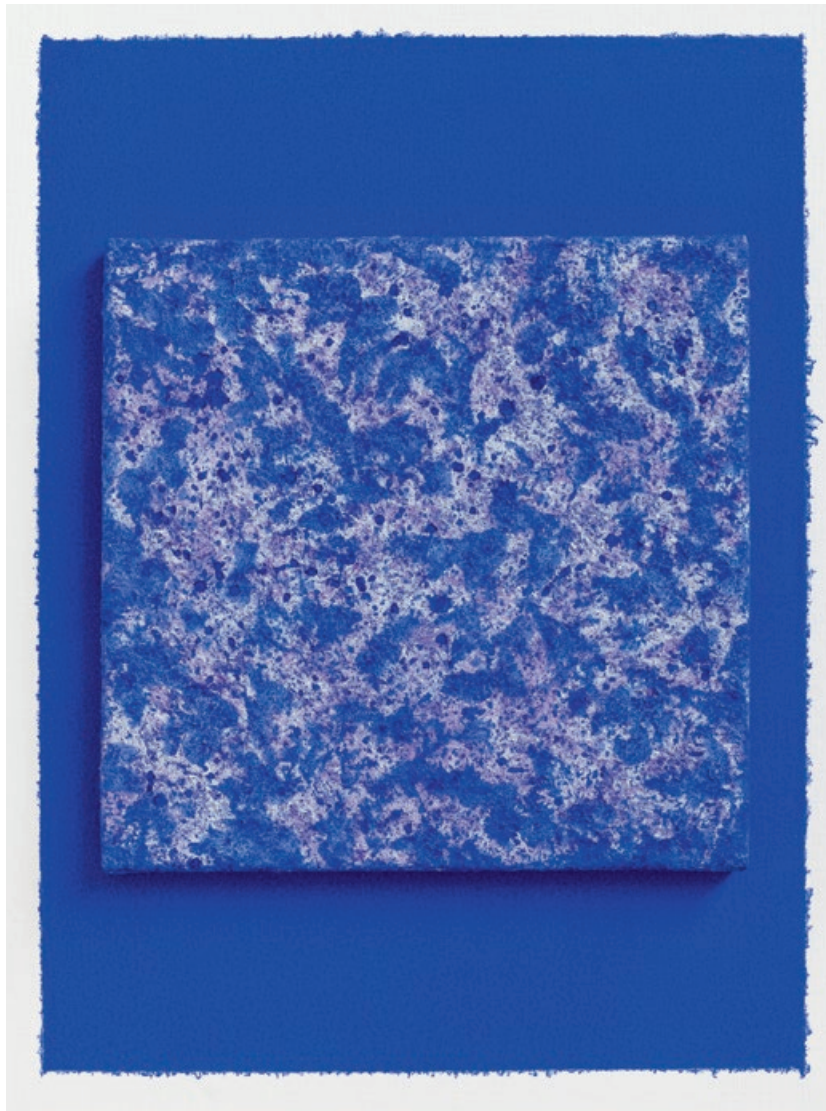
Medlemspris: 5.000 kr. pr. stk.

Bodil Nielsen har udført en særudgivelse til Den Danske Radeerforening der omfatter 10 unikke installationer.

Hvert værk består af et lille kvadratisk bemalet lærred placeret på et rektangulært blåt felt malet direkte på væggen. Værket har også en mindre håndgribelig side. En integreret del af værket er, at Bodil Nielsen udfører påmalingen af vægfeltet. At købe et af de 10 værker er altså også at invitere Bodil Nielsen ind i sit hjem og sammen blive enige om placeringen af værket. Værket faciliterer i bogstavelig forstand et møde med kunsten og kunstneren.

Nielsens værk er altid orienteret mod rummet og på den måde installatorisk. Hendes værk relaterer sig på mange måder til den minimalistiske kunst som opstod i 1960'erne, som nedladende blev kaldt teatralisk fordi den var rettet mod relationen mellem værk og beskuer, fremfor mod sig selv. Dog har Nielsens værker sjældent den glathed, man forbinder med minimalismen. Nielsens værk er visuelt nærmere ru. Der er *altid noget* der ikke er skarpt, en farvekant der flosser eller en farve som fremstår flygtig.

De bemalede lærreder er helt konkret også noprede. Flere overmalinger har efterladt dem med en ujævn overflade. Lærredernes bemaling italesættes gennem det blå vægfelt. Deres farver kan siges at aktiveres gennem vægfeltet, som ikke kun forøger værkets størrelse, men også dets dybde. Op mod lærrederne virker farvefeltet papirtyndt, mens lærrederne får en tyngde. De forbindes konkret ved, at lærrederne er malet på kanterne, som fører dem sammen, samtidig med at forskellene mellem dem bliver tydelige i det direkte møde. På samme vis som lærrederne møder vægfeltet direkte,

Bodil Nielsen | Uden Titel (Mural), 2023 | Akryl på lærred og vægmaling | Lærred 23 × 23 cm | Vægfelt: 38 × 38 cm | Foto: Jan Søndergaard

møder værket som helhed også rummet direkte. Mens lærrederne aktiveres gennem vægfeltet, aktiveres værket som helhed gennem integrationen med rummet. Denne bevægelse går også den anden vej, rummet aktiveres ligeledes gennem værket, de bliver begge tydelige i hinanden.

I kombinationen af flere blå nuancer opstår en sfærisk fornemmelse, som giver værkerne en ubestemmelig dybde,

der hele tiden ændrer sig alt efter lysforhold og afstand til værket. Det bemalede lærred kommer både ud af vægfeltet, såvel som det fra andre vinkler visuelt synker bagud i det. Det sfæriske kan siges at forbinde værkerne til en særlig del af den minimale kunst, bevægelsen Light and Space som opstod på den amerikanske østkyst i 1960'erne. Dog er Nielsens værker ikke cool på samme måde som Light and Space værker ofte

Bodil Nielsen | Uden Titel (Three Moons), 2023 | Akryl på lærred og vægmaling | Lærred 23 x 23 cm | Vægfelt: 38 x 38 cm | Foto: Jan Søndergaard

Bodil Nielsen | Uden Titel (Blue), 2023 | Akryl på lærred og vægmaling | Lærred 23 x 23 cm | Vægfelt: 38 x 38 cm | Foto: Jan Søndergaard

Bodil Nielsen | Uden Titel (Pink Stars), 2023 | Akryl på lærred og vægmaling | Lærred 23 x 23 cm | Vægfelt: 38 x 38 cm | Foto: Jan Søndergaard

er. Hos Nielsen kombineres det sfæriske med det materielle.

Værkernes abstrakte sprog kan ikke referere til konkrete genstande eller erindringer, og alligevel vækker de en form for erindring i beskueren. Overfladen i flere af lærrederne kan minde om savsmuldstapet og et par af værkerne mimer marmorering, som man kender fra indbindingen i ældre bøger eller imiteret marmor. I et værk kan mønstret minde om formationer af lav, som vokser på ældre træer eller sten. Erindringerne som vækkes, er abstrakte og flygtige. Det kan siges at erindringerne er sfæriske, men de har også en fysisk side. Med association til marmorering i bøger følger en duft. Med imiteret marmor et misforhold mellem syn og berøring og med savsmuldstapet eller lav en fysisk taktil association, forskellige former for sanserindringer.

Imellem formen og størrelsen på lærrederne og farvefeltet findes en særlig spænding. De passer umiddelbart ikke sammen, og indgår ikke i et harmonisk

proportionelt forhold. De to størrelser skubber nærmere til hinanden og fremkalder hinanden. Kunsthistorisk har de to former forskellige referencer. Farvefeltets opretstående firkant associeres generelt med portrættet, mens den beskedne størrelse bidrager med en intim fornemmelse. Portrætter i den størrelse har historisk tilhørt det private rum, ligesom religiøse motiver i den størrelse historisk har været beregnet til personlig tilbedelse og meditation. I Nielsens blå felt er der intet religiøst indhold, men indeholdt i formen findes en reference til inderlig eller meditativ betragtning. Lærredets kvadratiske form har også en historisk reference, den går dog kortere tilbage i tiden. Det kvadratiske maleri associeres primært med den abstrakte kunst og særlig Kazimir Malevitjs *Sort kvadrat* fra 1915, som han selv refererede til som et nulpunkt for maleriet. Kvadratet er hverken portræt eller landskabsformat og uden et naturalistisk motiv, bliver værket konkret. Det er næsten som om lærredet blokerer for vægfeltets dyb-

de og det meditative det monokrome felt inviterer til. Midt i den blå dybde sidder det noprede, bemalede lærred og vækker ubestemmelige verdslige og kropslige associationer, som vi dårligt kan navngive. Samtidig er det, det blå vægfelt som forbinder værket til rummet, hvorpå det bemalede lærred bliver til en ubestemmelig masse. Det materielle og sfæriske dukker op og forsvinder i begge værkets dele, de *aktiverer* og trigger hinanden og rummet.

Bodil Nielsen (f. 1957) bor og arbejder i København. Hun er uddannet fra kunstakademiet i København. Hendes værker er indkøbt af Statens Kunstfond, Statens Museum for Kunst samt Ny Carlsbergfondet. I 2013 modtog hun Eckersberg Medaillen.

Philip Pihl
– november 2023.